

Szerkesztőségi iroda:

R.-szombat, Losonezi ut 24. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentellen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. Rábely Miklós könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdeménny-, nyiltér-
és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos petisors tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzele-
szerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán csak a kiadóhivatal vesz fel.

Assotiatio.

A modern világ, a XIX-ik század jelszava ez: „assotiatio.“ Nincs cultur-állam, de nincs ma már bizonyára művelt ember sem, a ki ennek szükségességét, a ki ennek jótékony hatását nem ismerné; az „assotiatio“ eszméje ott van a mai törvényhozásban, (ipar-törvény) ott van a társadalom minden rétegében.

Üdvös hatását érzi a szegény, érzi a testi és szellemi beteg, az árva! Szóval a társulás eszméje mindenfelé s eredménydusan terjed.

Megyénk s székvarosunk is példásan tart lépést a modern civilizációval s büszkén mondhatjuk, hogy a társulási szellem kevés helyen mutat fel oly üdvös eredményeket, mint nálunk. A nőegylet, a kaszinó, „olvasókör“, „dalegylet“, „iparos ifjusági egylet“, nem is említve a több életrevaló egyleteket és társulatokat — számtalanszor adta jelét már annak, hogy magasztos hivatást tölt be; magasztosát, melyet betölteni csak az „Assotiatio“ eszméje képes. De nélkülöz meggyék fővárosa, a tisztán intelligens elemből álló Rimaszombat város, egy életre való egyletet, mely hogy eredményében mennyire üdvös volna, szabad legyen rámutatnom, hazánk nagyobb városában, így Budapesten, Szegeden, Temesváron alakult s virágzó hatalmas egyletekre: ez a „tisztviselő egylet.“

Nem szándékom programot csinálni, nem szándékom ez egylet számtalan előnyeit, mely különösen a kis hivatalnokokra kiszámíthatatlan anyagi előnyt biztosít, részletezni; legyen szabad egyszerűen csak azok alapszabályainak átolvasására s arra felhívni, az intelligens közönség, Gömörmegye s Rimaszombat tisztviselőinek becses figyelmét, hogy ez által az élet-fenntartás, az elsőrendű szükséglet jó és olcsó beszerzése, a családban — s sajnos, de gyakran előforduló betegségek, gyógyszer, gyógykezelés — gyakran igen terhes költségei — melyek egy kis hivatalnokra nézve sokszor elviselhetlenek, ez által könnyebben elviselhetővé lesznek.

Személyes meggyőződésem, s talán az ország összes, tisztviselőinek meggyőződése alapján bátor vagyok ez egyesülést a legmelegebben ajánlani s toborozni egy „tisztviselő“ egylet zászlója alá, mely hogy minél előbb megalakuljon s üdvös eredményét

minél előbb élvezhessék a tisztviselők, őszinte szívvel ohajtja egy Szegeden lakó

gömöri.

A biztosítási ügy 1884. évben.)*

A nemzetgazdaság egyik legfontosabb ága kétségkívül a biztosításiügy, és habár Magyarországon még nem dicsőkedhetik oly multtal, mint a nyugati államokban, annyira már nálunk is fejlődött, hogy az új év elején, mint közgazdaságunk egyik kiváló tényezőjére visszapillantunk és lássuk: mi jót és roszt hozott a biztosítási ügyre az elmúlt év.

A biztosítási üzlet az elmúlt évben meglehetősen kielégítő eredményű volt és a mennyire a viszonyok már most áttekinthetők, a mérlegek általában nagyobb nyereségekkel fogtak lezárni, mint 1883-ban. Ezt azonban csak általánosságban állíthatni, mert a valóságnak megfelelő alapon, a legtöbb biztosító intézet nem lenne képes az 1883-iki nyereségnél nagyobb felmutatni. A mérleg-készítés, illetőleg szépítés azonban nem nagy mesterség és így már ma megjósolhatjuk, hogy valamenynyit intézet fog nagyobb nyereséget felmutatni, természetesen, hogy egyesek az említett realis alap mellőzésével. Így ha például visszaidézzük emlékezetünkbe a Magyar-Franzia biztosító társulat elmúlt évi üzlet-kötéseit és levonjuk az intézetet ért nagy veszteségeket, természetesen, hogy arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ez az intézet épenséggel nem képes az 1883-ikinál nagyobb nyereséget felmutatni. Ez intézetnek tőkei nagy részben erősen fluktuáló részvénytárhoz vannak fektetve és miután ugy a véletlen, valamint szándékos pusztítások következtében a legtöbb részvénytárhoz 1884. végén magasabbban jegyeztetett, mint 1883 végén. könnyű lesz az 1884. évi mérlegben kimutatni a gyarapodást. Amde most nem az a feladatunk, hogy bíráljuk az üzlet-eredmények felállítását, végzések azt az intézetek belátásuk és tetszésük szerint: — lesz még időnk bírálni, ha megjelennek a mérlegek. Ezuttal csupán magával az elmúlt év biztosítási üzletével akarunk foglalkozni.

A tüzbiztosítási üzlet a lefolyt évben ismét nyert kiterjedésben és igen csekély kivétellel, a branchében magasabbak voltak a díjbevételek, mint az elmúlt évben. Az év első felében károk igen mérsékelt arányban fordultak elő és még kielégítőbb lett volna az eredmény, ha a második felében nem fordultak elő nagyobb tűzkárok, különösen gyárégek. — Oly károk, mint a minő például a nagysurányi ezukorgyárnál érdekelt társulatokat érte, lényegesen alászállítják az egyes intézetek nyereségét, de általánosságban kielégítő volt a tüzbiztosítási üzlet, mert a kisebb károk teljes kiegyenlítést találtak,

*) E figyelemre méltó cikket — megkeresés folytán — a „Magyar Pénzügy“ I. évi 2-ik számából vetjük át azon meggyőződésben, hogy a közléssel szolgálatot teszünk általában a közönségnek, s különösen olvasóinknak, mert a biztosítási ügy, kétségen kívül, nemzetgazdasági intézményeink azon részét képezi, melynek fejlődését figyelemmel kíséreni mindnyájunknak érdekében áll.

S ha mászfátyol disziti, majd akkor
Teljes diadalt aratok.
Nagy Isten! mily szép, milyen takaros.

És én, — én, olyan rut vagyok!
Beranger: „qu'elle est jolie“ után

Leveles menyecskék.

Irta: Mikszáth Kálmán.*

A mi falunkban semmi sem volt abból a mi város. Volt ugyan eszmadiánk vagy husz év előtt, a ki kitétte a vályogos házára a firmáját, de azután elfelejtette nálunk lassakint a eszímavarrást s parasztta lett a parasztek között.

A másik emberöltőben egy szücs vetődött oda. — Rop-pant eseménynek tűnt fel az eset.

Hallatlan! Mi mindent megél az ember! Nagy dicsőség ez a falura! A birkát ezentul ki sem viszik innen; itthon bé-kességben minden fáradság nélkül éri meg, hogy ködmönne lesz . . .

— Ez csak a kezdet! — kevélykedének a kovácsműhely és a faluháza előtt. Meglássátok, hogy valamikor még mező-város lesz belőlünk!

De a szücs beköltözése még semmi sem volt ahoz a riadalomhoz képest, mikor rá egy esztendőre hozzánk jött lakni egy fiskális . . . igen, igen, egy igazi fiskális.

Czibaky Mihálynak hívták és a tisztartó ócska házat vette meg; abba ütötte fel a kalamarását.

Nagy vöröses haja, szemöldök nélküli ember volt, a ki azonfelül még a bajuszát is nyírta. (No már lehetetlen, hogy jó ember lehessen.)

A városban nem birt megélni. Ő maga azt állította, azért, mert ott nagyon drága az élet, mások ellenben ráfogták, hogy

*) A „Jog“ című szaklap első számából.

a tüzbiztosítás nagyobb kiterjedéséből származó díjbevételek által.

A jégbiztosítás is az elmúlt évben, ha nem is jó, mindenesetre jobb eredményű volt, mint az elmúlt években. Az állandó és jelentékeny veszteségek, melyek a biztosító társulatokat az utolsó években a branchében érték, közös értekezleteket és tarifa-reformokat tettek szükségessé, melyek ha véglegesen nem állapítottak is meg meg, legalább azt eredményezték, hogy a díjtételek a jégvészélyességről hirhedi vidékeken jobb öszhangzathoz hozták a rizikó nagyságával. Az új rendszabályok, melyek részben a díjtételek felemelésében állottak, mindenesetre megnehezítették a jégbiztosítási aquizicziókat; de a biztosító társulatoknak nem állott érdekében a nagy üzleti forgalom ezen, a számítás és kombinálás alól magát egészen kivonó branchében. Vajjon az eszköz ésszerű-e és az óvatos üzleti forgalom szempontjából helyeslendő-e, annak fejtegetésébe ezuttal nem boesátkozunk. Az 1884-ik esztendőben jónak, bizonyult, mert hála az elmúlt nyár időjárás viszonyainak, kevesebb intenzív jégeső volt, mint a megelőző években és a kárszállék tétele meglepően kedvezően alakult, úgy hogy a társulatok a branchében is haszonnal zárhatják le az 1884-iki mérleget.

A harmadik elemi branche, a szállítás-biztosítást alig kultiválják szolid társulataink és azért bővebb megjegyzésekre nem is nyújt alkalmat. Az üzletre vonatkozólag közlik velünk, hogy annak lefolyása normalis volt és a forgalom mérsékelt hasznót hozott.

Midőn végre az életbiztosításra fordítjuk figyelmünket, elégtelleg konstatalhatjuk, hogy az új üzletek aquizicziója igen jelentékeny volt és a halálozási viszonyok is általában kedvezően alakultak. A kolérától szerencsére megvöltünk éva és a biztosító társulatok, a fenyegető ragályból elég hasznót húzhattak anélkül, hogy következményeit is viselniük kellett volna. Az összes tényezők hozzájárultak tehát, hogy az üzleti eredményeket e fontos branchében kedvezően befolyásolják.

Nem lenne teljes e szemlénk, ha meg nem emlitenők a lapunk által annak idejében közölt reformokat, melyeket az Első magyar általános biztosító társulat életbe léptetett. Huszonhat éve mult, hogy e leghatalmasabb és legmagyarabb társulat fenn áll, s ma is hű azon jelégéhez, melyet alapítói zászlajára irtak, s a mely hazánk anyagi jólétének a biztosítási üzlet meghonosítása s terjesztése által való fejlesztését tüzte ki feladataul. A társaság meglegedéssel tekinthet vissza multjára. Hivatásának mindenkor becsülettel megfelelt s működésében nemcsak a jelenre számolt, hanem éber figyelemmel kísérve a társadalmi élet igényeit és fejlődéseit, folyton tekintettel volt a jövőre is; már eleve lerakván az alapköveket melyekre később, a viszonyok változával is, bizon építhet. S valóban, senki sem veheti szemére, hogy az aratott sikerrel be-éri, hogy a biztosítási üzlet elméleti vagy gyakorlati téren előforduló újításokat figyelmen kívül hagyja. De viszont a másik szélsőségre sem esett át, s nem alkalmaz feltétlenül mindent,

ott nagyon keveset keresett. Ostoba embernek a hirében állt s valóban birka szeméből nem nézett ki semmi ész.

Hanem azért mégis nagy disz volt az a falunak, hogy egy valóságos eleven fiskális van! Megél az itt köztünk, ha csak annyi esze van is, mint a mennyi a kos szarvába fér.

Pár bőven terem a mi falunkban még a roszt esztendőben is. Mikor fiatal az idevaló ember, a koresmába húz újat az ellenfelével; ha megöregszik, a vármegyén folytatja.

Én magam ugyan soha sem viseltem valami nagy szeretettel a pörök iránt (a mi természetesen is, ha az ember alperesnek születik.)

Volt egy nagybátyám, a ki elvesztette a pörét és o miat ment tönkre, van egy sógorom, a ki megnyerte pörét, de mégis tönkre ment, mert többre került neki az igazság keresése, mint a mennyit aztán a megtalált igazság ért.

Van egy unokaöcsém, kire az apja negyven ezer forintot hagyott. A pénz bekerült a megyei árvászekhez, hogy nőjön addig, míg a fiu nagykoru nem lesz.

A fiu nőtt is (mert az nem az árvászeknél volt deponálva) hanem a negyven ezer forint elfogyott és soha sem birta kipörölni.

Mindezeket otthon hallottam és már azzal a hittel nevedtem fel, hogy az igazság szép dolog lehet, de nem kell azt megkeresni. Ugy láttam lefestve, hogy egy vak asszony. No bizony érdemes egy vak asszony után szaladgálni!

Az ügyvédkedéstől (noha ügyvédnek kezdtek nevelni) még joban féltem, mióta Czibaky odajött. Majd hogy én is ilyen nevelés ember legyek, a ki minden harmadik szónak a tubákpükszésből szippant egyet, a ki olyan rövidlátó, hogy a mit a kezével ír, azt az orrával letörli. Hosszu kaputot visel és a kutyák megugatják a faluban. Nem, én soha nem akarok fiskális lenni!

Külömben is kezdett a Czibaky renoméja alászállni, a mint jobban megösmerték. Hogy azt mondják, csak amolyan tyuk-prókátor s az sem bizonyos, hogy diplomája van. De ha van

T Á R C Z A.

Mily szép, milyen takaros . . .

Nagy Isten! mily szép, milyen takaros,
Az én imádot kedvesem,
Merengő szemei tükörében
Visz' sugárzik a szerelem.
Az ég mosolyg viruló bájain,
S örömben tisztán ragyog.
Nagy Isten! mily szép, milyen takaros,
És én, — én olyan rut vagyok.

Nagy Isten! mily szép, milyen takaros,
Még alig számít husz tavaszt.
Selyem haja göndör, szőke, fürtös,
Bibor ajka csókra gyulaszt.
Csak is ő nincs tudatában annak,
Hogy bájai minő nagyok.
Nagy Isten! mily szép, milyen takaros,
És én, — én olyan rut vagyok.

Nagy isten! mily szép, milyen takaros,
S a mióta megszerettem,
A nőnem iránt volt ellenszenvem
Alább hagyott: azt érezem.
Míg ő el nem bűvölt, oh addig jól
Tudtam, szeretni nem fogok.
Nagy Isten! mily szép, milyen takaros,
És én, — én, olyan rut vagyok.

Nagy Isten! mily szép, milyen takaros,
S csak értem lángol szüntelen,
Ősz homlokomat megkoszoruzta,
Mit is nem tesz a szerelem?

a mi új. Óvakodva, éretten megfontolással eszelepszik és az üzlet fejlesztése érdekében csak oly intézkedéseket tesz, melyek üdvösségéről meg van győződve.

Mindent összevéve, az 1884-iki év, a biztosító társulatok üzleti viszonyainak alakulására, kedvezőnek mondható és szeretnők remélni, hogy hasonló foguak mondhatni a most megindult 1885-iki évről is. Sajnos azonban, hogy a kiállítások nem igen nyújtanak erre nézve elég támpontot. A különböző válságok okvetlenül lesz kisebb-nagyobb befolyásuk a biztosítási üzletre is, és ekkor ismét be fog bizonyulni — persze nagyon kellemetlen alkalomból — hogy mily szoros összefüggésben áll a biztosítási ügy, az összes gazdasági léttel. Még egy veszélyről kell megemlékeznünk, a mely a biztosítás ügy üdvös fejlődését gátolhatja. Ausztriában már inportáltak egyes eszméket Bismarck herceg állambiztosítási elméleteiből és a munkások baleset elleni biztosítása, még ez évben törvényerőre fog emelkedni. Az állami biztosítás áramlata könnyen jéhet át a Lajtán és hogy a magyar kormányban is van hajlandóság beavatkozni a biztosítási ügybe, mutatja az a — különben helyes — rendelet, melyet a tűzbiztosításokra vonatkozólag a múlt évben kibocsátott.

És míg Németország államosítja a biztosítási ügyet, addig nálunk az elmúlt évben „nemzetesítették.” Az 1884. évben két, nemzetiségi eszmében gyökerező biztosító társulat alakult Magyarországon, illetőleg Horvátországban. A „Tátra” Turóc-Szent-Mártonban és a „Croatia” Zágrábban. Mindkettő gyenge hajtás és utóbbinál nagyon kérdéses, vajjon nyereség-e a biztosítási ügyre. A „Tátra” azonban még csak alakulóban van és így nem szaporítja meg a magyar biztosító társulatok számában beállott csökkenést. — A tőzgyökeres magyar „Tisza” biztosító társulat hosszú küzdelem után az elmúlt év elején határozta el a liquidálást és néhány hónappal reá esőbe került.

Gömör-Kishontmegye legtöbb adótfizető megyebizottsági tagjainak 1885. évre megállapított névjegyzéke:

Gróf Andrássy Manó 13218-79 kr. Dr. Schopper György 5709-26 kr. Gr. Serényi László 3890 47 kr. Gr. Forgách Gyula 3769-70 kr. Br. Luzéuszy Henrik 3009-07 kr. Br. Vay Aladár 2332-86 kr. *Szakall Antal 2255-23 kr. Farkas Abrahám 2137-71 kr. Radvánszky Károly 2129-17 kr. Dapsy Vilmos 2120-21 1/2 kr. Szentiványi Miklós 2058-06 kr. Gr. Zichy Ferenc 2052-41 kr. Kohn Károly 1979-45 kr. Heinzlmann Emil 1856-76 kr. Szentmiklóssy István 1787-75 kr. Molnár Viktor 1723-45 kr. Kubiinka Géza 1581-41 kr. Hanvay Zoltán 1487-57 kr. Hanvay Aladár 1426-80 kr. Borbély László 1406-03 kr. Sárközy Gyula 1274-55 kr. Szentmiklóssy Kálmán 1083-12 1/2 kr. *Fornéthy Jenő 1082-28 kr. Fáy Barnabás 1076-17 kr. Weisz Károly 1014-68 kr. Vad András 982-15 kr. Szentmiklóssy Aladár 959-01 kr. Szelezky Dénes 950-16 kr. Fáy Gusztáv 957-64 kr. Szikárdy Oetáv 930-40 kr. Hámos Antal 912-96 kr. Dráskóczy László 909-51 kr. *Tóth Endre 826.— kr. Samarjay János 814-18 kr. *Szontagh Bertalan 783-64 kr. Bornemisza István 752-51 kr. Hevessy Benedek 747-32 kr. *Guba Victor 730-75 kr. *Bernáth Gyula 721-40 kr. Hámos Árpád 711-82 kr. *Tomesányi József 698-90 kr. Brones István 696-82 kr. *Sebők Pál 672-18 kr. Heinzelmann Alfréd 667-41 kr. Diószeghy Zsigmond 663-05 kr. Máriássy Mór 632-71 kr. Hevessy József 659-40 kr. Flachs György 640-50 kr. Fekete Nándor 622-60 kr. *Szontagh Pál 614-32 kr. Br. Nyáry Sándor 601-65 kr. Okolicsányi Gáspár 601-18 kr. *Lukács Béla 598-12 kr. Czibur Gusztáv 576-71 kr. Ebbecky Elek 562-89 kr. Vajda Ferdinand 558-71 kr. Hámos Aladár 541-01 kr. Nehrer Mátyás 537-73 kr. Hevessy Bertalan 533-33 kr. Thuránszky Marcell 525-80 kr. *Abaffy Gusztáv 519-98 kr. *Schlosser Albert 516-68 kr. *Dr. Posch Dezső 516.— kr. Latinák Frigyes 504-16 kr. Latinák Sándor 501-16 kr. *Kubinyi Manó 498-15 kr. Braun Mór 497-16 kr. *Gál János 492-04 kr. Hevessy László 487-75 kr. Fáy Viktor 481-10 kr. Moez Miksa 480-48 kr. Madarassy Gyula 472-05 kr. Id. Hegyessy Sándor 465-23 kr. Tornallyay Dezső 457-35 kr. Hámos Zoltán 456-37 kr. Schwarz Eduárd 453-41 kr. Kerepessy Márton 452-67 kr. Dapsy Lajos 445-75 kr. Palugyai József 439-78 kr. Horváth László 437-01 kr. Hámos László 423-86 kr. *Henyey Kálmán 415-36 kr. Aranyhalmy Emil 411-85 kr. Ujházy László 409-11 kr. Máriássy Andor 407-90 kr. *Lipthay József 407-30 kr. *Markó József Imre 406-72 kr. Holló Pál 398-39 kr. *Poseh József

Gyula 396-84 kr. *Nagy Samu 394-40 kr. Molnár Lajos 388-70 kr. Tornallyay Zoltán 377-32 kr. *Hamaliár Károly 368-84 kr. Sarlay Pál 359-54 kr. Varga Márton 346-05 kr. Máriássy Géza 345-99 kr. Böhm József 343-82 kr. Szathmáry K. Barnabás 339-12 kr. *Alitiz András 337-29 kr. *Doboz István 336-82 kr. Gundelfinger Luezián 335-28 kr. Szentmiklóssy Béla 332-09 kr. *Dr. Paezek Mór 328-30 kr. Danes László 328-18 kr. Id. *Löcherer Tamás 326-87 kr. Bjel Mihály 326-86 kr. Malatinszky Frigyes 326-08 kr. *Da. Török János 322-74 kr. *Bak-szay József 320-97 kr. *Török Bálint 320-89 kr. *Molnár József 320-40 kr. Szentiványi Árpád 317-15 kr. Kubinyi Kálmán 310-77 kr. Vajda Gyula 310-19 kr. *Kishonthy Gyula 302-76 kr. *Csider Károly 301.— kr. Batta Samu 297-14 kr. Alitiz Miklós 295-58 kr. Szentiványi Géza 293-79 kr. Samarjay József 292-13 kr. *Konyha József 289-94 kr. *Kováry Odön 287-28 kr. *Lovesányi Soma 285-13 kr. Ruthényi Béla 284-65 kr. Czikora János 278-42 kr. Gasko János 274-05 kr. Horváth János 272-18 kr. *Dr. Marikovszky Gusztáv 268-93 kr. Groszmann Jakab 268-60 kr. *Szontagh József 263-32 kr. Kubinyi Imre 261-95 kr. Mészáros Bálint 261-37 kr. *Beauregard Lajos 257-62 kr. Somoskeőy Agoston 257.— kr. *Ifj. Süteő István 256-44 kr. Solds Árpád 255-77 kr. Engel Adolf 254-63 kr. *Ambrózy József 250-86 kr. *Dr. Maurer Arthur 248-96 kr. Palicz Pál 244-51. Gotthard Alajos 243-88 kr. Tibély Zsigmond 242-75 kr. Ifj. Szabó László 242-70 kr. *Czibur Kálmán 241-44 kr. Szentmiklóssy Sándor 238-89 kr. *Szerecsen Lajos 237-72 kr. Hevessy Boldizsár 236-90 kr. Almássy Illés 234-30 kr. *Dr. Takácsy Károly 230-72 kr. Ragályi Géza 229-72 kr. *Féjerváry János 229-45 kr. *Id. Süteő István 227-91 kr. Bornemisza László 327-09 kr. Beliczky Victor 225-56 kr. Gotthard Soma 221-54 kr. Czirbesz Soma 219-28 kr. Id. Szabó László 218-86 kr. Bazilidesz János 218-70 kr. Dobsa Elek 215-54 kr. Pongrácz Pál 214-84 kr. *Hámos Lajos 214-48 kr. Szikora Imre 211-85 kr. Máriássy Barnabás 211-76 kr. Stelkovits Károly 209-22 kr. *Dr. Madarász Rezső 208-20 kr. Záborszky György 207-22 kr. Pulszner János 204-50 kr. Strausz Jakab 204-07 kr. Basilidesz Ignác 201-80 kr. Osskó Lajos 199-85 kr. *Lizka József 199-75 kr. *Institoris Endre 195-22 kr. Kohn Sámuel 194-70 kr. *Daxner István 189-82 kr. Urszinyi Zsigmond 189-82 kr. *Pasteiner Jenő 189-10 kr. Kajaba Antal 183-32 kr. Ifj. Kiss Károly 182-59 kr.

Pótagokul jegyeztek: Járdánházy Dénes 181-98 kr. Sztraka Godor István 180-99 kr. Cseh Kovács István 180-82 kr. *Teschler Antal 178-96 kr. Fodor István 176-52 kr.

Buzdításul.

Az esemény, melyet közölni kívánok, nem olyan, hogy a világ figyelmét magára vonja; de méltó arra, hogy más községekben is utánzásra találjon.

A feleli olvasóegylet f. év. első napján tartá 10-ik évi közgyűlését.

Az elnöki megnyitó beszédét az egylet tíz éves fennállásának és működésének rövid leírása képezte.

Hogy az egylet miként felelt meg magasabb céljának, eléggé bizonyítja az, hogy könyvtárában mintegy 234 kötet könyv van, melyből: 154 kötet regény, 30 kötet szépirodalmi mű és 50 kötet ifjúsági irat.

Pénzkészlete is van, mely a belépti díjak és tagsági befizetésekkel s jótékonykezelt mulatságok tartásából áll elő. Azonban minden évben jórésze könyvek vásárlására adatik ki.

Több rendbeli lapokat hordat, melyet élvezettel olvasnak tagjai a kaszinó helyiségében téli hosszú esteiken.

Az egyletben vannak iparosok és a helybeli intelligens egyének nagy része szintén tagja az egyletnek.

Az egylet jótékonykezelt működése az ifjúságra sem téveszté el hatását, mert időnként mind többen-többen lépnek be.

Ha számba vesszük, hogy alig 10-en alakították ezen egyletet tíz évvel ezelőtt s most több mint 30 tagja van, méltán ellehet mondani, hogy ily csekély népességű helyen valóban szép haladást tett ezen társulat.

És minden községben így állnának a dolgok!

Akkor a nép köznevelődéséhez egy nagy lépéssel közelednénk!

Feled, 1885. január 8. Felely.

pár ügyvédi bravour-esetét hallottam, kolosszális perbeszédéről, melyek meglágyították a bírák szívét, ravasz fufangokról, melyek guzba kötötték az ellenfélt. Egyszerre átvoltam félig-meddig melegevedve a jövődebéli pályám iránt.

Néhány nap múlva csakugyan bekerültem Czibakykoz. Instanciákat másoltam és íveket lineáztam különböző rubrikákra. Tömérdek kliens jart hozzánk az egész környékről s hozták a rengeteg mellékhonoráriumokat, malacot, barányt, borjut.

Az öreg keveset dolgozott. Volt egy instancia formulája, ennek a kaptáján csináltatta meg velem a keresetet vagy a panaszlevelet. Néha diktált, de akkor annak nem volt se füle, se farka. És mégis majd minden pört megnyertünk. Sokszor lehetetlen pöröket is.

Csodálkoztam, de nem bírtam fölfogni. Egyszer megkérdeztem az öreget:

— De hát van eszök ezeknek a bíráknak?
Utálatos nevetésre vonta szét duzzadt ajkait:
— Van, igenis van nekik . . . mert nekem van.

— Nem volt kérem egy csepp igazságunk sem ebben a Nagy Péter féle pörben.
— Igazság? Nem volt igazunk, he he he? Hogy tudja maga azt domine spektábilis?

— Hiszen magam irtam a keresetlevelet, láttam mi van benne.
— Hüm, de azt nem látta, a mit a menyecske vitt?

— Melyik menyecske?
— A Nagy Péterné.
— Igen! igen! emlékszem, annak egy levelet tetszett adni az alispánhoz ezimezve.

— Nos, hátha abban volt benne az igazság, he he he?
Mit tudja azt maga amice, hogy hová teszem én be a legnagyobb ügyvédi argumentumokat.

Ezentul figyelmesem lettem a principális eljárására; valóban volt abban sok különös. Mikor a tényálladékat végighallgatta, gyakran mondá a félnek:

A kiállítási bizottság a királynál.

Ő felsége jan. 15-én d. e. fogadta az országos kiállítási bizottságot, mely gróf Széchenyi Pál kereskedelmi miniszter vezetése alatt megjelent, a királyt az országos kiállítás személyes megnyitására fölkérni. A díszmagyarba öltözött bizottsági tagok félkörben foglaltak állást a kihallgatási tereben; a miniszter jobbján Mathlekovic államtitkár, balján gróf Zichy Jenő állott; ott voltak továbbá a következő bizottsági tagok: dr. Schierer Gyula min. tanácsos, kiáll. igazgató, Balogh Vilmos min. és kiállítási titkár, Müller Béla kir. es. kiállítási főmérnök. Apponyi Albert gróf. Burchard Konrad, Csatáry Lajos, Cséry Lajos, Harkányi Frigyes, Hegedüs Sándor, Herich Károly dr. Havas Sándor, Hieronymi Károly, Hummel Szaniszló, Hüttl Tivadar, Jekelfalussy Lajos, Gróf Károlyi Sándor, Gróf Keglevich István, Keleti Károly, B. Kochmeister Frigyes, V. Kovács László, László Zsigmond, Lederer Sándor, Leipziger Vilmos, Ludwig Gyula, B. Lipthay Béla, Máday Izidor, Mátyus Arisztid, Mendl István, Mudrony Soma, Pauer Leó, Posner Károly Lajos, Ráth Károly főpolgármester, Ráth Károly kamarai alelnök, Gróf Szapáry Géza, dr. Szvetenyi Miklós, dr. Szalay Imre, Tibolth Lajos, Tolnay Lajos, Tormay Béla, Thék Endre, Gróf Tisza Lajos, Ullman Lajos, Wahrmann Mór, Werkerle Sándor.

Gróf Széchenyi Pál miniszter a következő beszédet intette ő felségéhez:

„Felsőleges császár s apostoli király! Legkegyelmesebb urunk! Ó fensége a trónörökös védnöksége alatt megtartandó országos kiállításunk rendezésével megbízott bizottság meggyőződést szerezvén magának, hogy az egész ország buzgó lelkesedése és támogatása kiállításunknak sikerét biztosítja és általa közgazdaságunknak és közművelődésünknek teljes képét büszkén fogjuk a külföld előtt is bemutatni, azt hiszi, hogy e kiállítás nemzeti ünnep leendő; minék folytán ama jobbágy ragaszkodástól vezéreltetve, a melylyel Felsőged legmagasabb személye iránt viseltetik, és azért, hogy a nemzeti tevékenységnek a legnagyobb ünnepe Felsőged jelenléte által a legnagyobb fényre emeltessek; az országos kiállítási bizottság ama hódolatleljes kérelemmel járul Felsőgedhez: hogy az országos kiállítás fontosságának és fényének emelése érdekében, a kiállítást személyesen megnyitni méltóztatnék.”

Ő felsége a király a következőket válaszolta:

„Örömmel hallok a bizottság részéről, hogy a jelen évben megtartandó kiállítás sikere az ország minden részéből mutatkozó érdeklődés, valamint közgazdaságunk és közművelődésünk terén tevékeny valamennyi tényező élénk közreműködése által biztosítva van és hogy az nemzeti ünnepe jelentőségével bírand. Szívesen engedek azért kérésüknek és személyesen fogom megnyitni a kiállítást.”

Az országos kiállítás bizottságának a mai napon történt fogadása ő felsége a király által nagy jelentőséggel bír és különösen jellemző amaz érdeklődésre nézve, melylyel a magyar király a magyar kiállítás irányában viseltetik. Széchenyi Pál grófok udvözlő beszédére ő felsége erőlyesen esengő hangon válaszolt, s midőn válaszában végén megígérte, hogy a kiállítást személyesen fogja megnyitni, szívből fakadó harsány éljen hangzott fel. Az üdvözlő beszéd és a királyi válasz betegezése után ő felsége, ki viruló szímben és legjobb kedvben volt, legelőbb is Széchenyi gróffal, azután Mathlekovic államtitkarral, Zichy Jenő, Szapáry Géza, Apponyi Albert s Tisza Lajos grófokkal váltott kegyes szavakat, ezután Jekelfalussy minisztr. tanácsost, Tolnay Lajos igazg. elnököt, Hieronymi vasuti igazgatót, báró Kochmeister Frigyes tüntette ki megszólításával, végül Ráth főpolgármesterrel és Csatáry Lajos egészségügyi tanácsossal beszélt, az előbbivel a városrőnek s a kiállítási épületek ide-lyesteljes voltáról, az utóbbival pedig az országos kiállítás ide-lyesteljes közegészségi állapotáról, ezeken kívül a bizottság minden egyes tagját megszólította. A fogadás mintegy három-negyed óráig tartott s a bizottság összes tagjai emelkedett hangulatban távoztak.

A kiállítás ünnepélyes megnyitása május hó 2-ának délelőtti 10 órájára tüzetett ki.

E—s.

Felhívás.

Bátor vagyok a községek előljárai, körjegyzői valamint egyes mezőgazdák figyelmét újabb felhívni, miszerint tenyész-bika szükségleteiket, melyeket ez alkalommal kitűnő jó fajból,

— Rosz ügy, nagyon kétes ügy. De majd meglássuk. Van-e leánya?

— Van kérem alásan.
— Hogy néz ki? Szőke, barna? Csinos? Férjnél van? hadarta. Majd megpróbálunk valamit. Küldje ide hozzám! Sok szaladgálni való lesz a pörben levéllel ide-oda, Friss lába fehéreselőd való az ilyenre.

Szép kaczer menyecskek, tüzes szemü, kevély lépkedésű hajdon leányzók sűrűn fordultak meg az irodában.
Az öreg suttogva beszélt, legfeljebb néha ütötte meg fülemet egy-egy szó, a mint levelet adott át egyiknek vagy másiknak.

— Elviszed fiam a szolgabírónak holnap reggel.
Máskor az esküdt urat mondta a szeriut, a hogy a ezim kívánta.

Mi az ördög lehet ezekben a levelekben? Ide rakja be tehát a legfontosabb ügyvédi argumentumait. Ott vannak a „griffek,” ott van a fogasság. Ezek a levelek teszik meg a hatást a vármegyénél.

Nagybátyám, a ki erőnek erejével okos prókátort akart belőlem nevelni, váltig biztatott: szerezzem meg a levelek titkait.

Egyszer végre rászántam magamat, s mikor a principális ilyen levelet adott át a hetyke Kristó Erzsébetnek, utána szaladtam a kapuba egy készen tartott borítékkal.

— Adja vissza menyecske azt az írást, és várja meg itt, igazitunk benne még valamit.

Mohón bontottam fel az ambituson.
Hát nem volt a levélben semmi, csak üres papír.

Most voltam még csak nagy zavarban, most nem tudtam csak igazán, hol van hát az az argumentum?

Honnan eszelhettem volna én ki még akkor, mi az ilyen üres levél dolgában a bírósági praxis?
. . . Hogy ilyenkor a menyecskek kívánatos piros szájáról kell leolvasni a többit.

jutányos áron s részletfizetés mellett szerzhetnek meg gazdasági egyleti elnök Farkas Ábrahám urnál Rimaszombatban, legkésőbb f. é. február hó 10-ig szóval vagy írásban bejelenteni sziveskedjenek, — annyival is inkább, mivel a későbbi bejelentések sikertelenek maradnak.

P.-Apáti, 1885. január hó 14-én.

Vajda Gyula, gazd. egyt. titkár.

A közönség köréből.*

T. Szerkesztő ur!

Sziveskedjék ezen soraimnak becses lapjában helyet adni, — talán ohajtott eredményük lesz. —

Az a látma és rivalkodás, mit a helybeli esti-iskola növendékei az utczán véghez visznek olyankor, midőn a tanteremből szétoszlanak, sokkal botrányosabb, hogy sem az igazgatóság s még inkább a rendőrség figyelmére érdemes ne volna. De még ennél is bosszantóbbak a féktelen durvaság ama kitérésai, melyekkel a kisebb gyermekeket s különösen a női eselédeteket esténként üldözik, okozván e léhasággal a szülőknek, eselédtartó gazdáknak bosszúságot mindig, gyakran pedig kárt, midőn értékes tárgyat czipelnek haza a megtámadottak, mivel a taszigálás, havazódás elől gyorsan menekülni nem tudnak. Ez okból vagyok kénytelen az igen tisztelt tanári kart és rendőr főkapitányunkat a nyilvánosság előtt kérni fel arra, miszerint a botrányos állapot megszüntetéséről gondoskodni méltóztassék addig, amíg a megtámadottak szülei s gazdái kényszerítve lennének nem hivatalos személyek s eszközök által biztosítani utczánkon az esti közlekedést.

J. B.

Hírek és vegyesek.

Helyreigazítás. Lapunk közelebbi — 2-ik — számának vezércikkében egy értelemváltoztató hiba fordul elő. Nevezetesen a második hasáb felülől számított harmadik kikezdés első sorában a szó „hangverseny“ helyett „nagyverseny“ olvasandó. — Ezuttal meg kell emlékezni ama másik hibáról is, mely — egyébiránt örömről — téves értesülésünk miatt került nyomda festék alá. A halálos lórugás áldozata ugyanis nem halt meg. Több órai önkívület után magához térve most gondosan ápolatik.

A helybeli iparos segédek önképző és segélyegylete f. évi február hó 1. napján tartandó táncvigalmának alkalmára a meghívók legnagyobb részben széthordatván, az illető rendezőség általunk kereti a t. közönségből mindazokat, kik meghívóra igényt tarthatnak, de tévedés miatt még nem kaptak volna, sziveskedjenek e czélból az egyleti helyiségben (felső-rimasor 25. sz. a. esti 7—9 óra közt) értesítést küldeni.

A polgári olvasó-kör bálja, mely ez ideig farsangi táncvigalmaink sorában elsőnek rendeztetett, folyó hó 11-én igen díszes, legnagyobb részben iparos körökhöz tartozó közönség részvétele mellett folyt le. Nyolcz óra után Danko Ernő zenekara a „Király induló“-val nyitotta meg a vigalmat, mely a legjobb kedvvel folyt kivilágos-kivirradtig. Az első négyest negyven pár tánczolta. — A tánczoló hölgyek közül a következőket jegyezhetjük fel: Kalocsay Erzs. Kujnis Margit. Burszky Etel. Báthory Mariska. Husek Margit. Magyar Julis. Szabó Anna. Balázs Emma. Szabó Mariska. Fóris Ilka. Szabó Rózsa. Kandra Zsuzsi. Kohut Erzs. Potreczki Zsuzsi. Rieger Erzs. Farkas Julis. Lipsei Mariska. Antal Julis. Tandra Mariska. Losonczy Ilka. Szénássy Mariska. Tóth Katieza. Telekynővérek. Molnár Julis. Borsos Ilka. Szabó Julis. Kerekes Józsa. Ifj. Szabó Józsiné. Liptay Andorné. Ifj. Varga Józsefné. Ifj. Szöllőssy Józsefné. Ifj. Csapó Józsefné stb. stb. Az egyszerű, de esinos öltözékek mig egy részt jó izlésről tanuskodtak a nők javára, más részt igazolták azt is, hogy fényűzés nélkül szintén lehet díszessé tenni multságaink színhelyét.

Ritka népes lakodalmom színhelye volt f. hó 14. napján Serke községe. Nem kevesebb, mint 10. mond tíz férfi hajtotta nyakát egy és ugyanazon időben a házaselet járomszöge mellé, akarjuk mondani — vette fel hymen rózsalánczát, már amiut kinek-kinek hogyan sikerül.

Az országgyűlési képviselőválasztásra jogosított szavazók száma Gömör megye területén — a mint véglegesen megállapított — 1885. évben összesen 11273. E szám a választókerületek közt ekként oszlik fel: a rimaszombati választókerületben van 2338, a rimaszécsiben 2243, a putnokiban 1905 a jolsvaiban 1791, a rozsnjóiban 1557, a köviiben 1439, a rendezett tanácsú városok közt pedig Rimaszombatban 358, Rozsnjó 223, Jolsván 153, Nagyrőczén 130 és Dobsinán 108, összesen 972 szavazat. E szerint — ha feltehetjük, hogy viszonylag a városokban összpontosul a lakosok értelmiségének nagyobb része — ugy az arány mérve 8.62%-nél igen kevéssel nagyobb, ha pedig a képzettség és régi gyakorlat jogán szavazók számát tekintjük, a putnoki választókerületben van 586, a rimaszécsiben 426, a köviiben 205, a rozsnjóiban 202, a rimaszombatiiban 200, összesen 1827 szavazat, e szerint az összes szavazóknak mintegy 16.21%-ad része tartoznak az értelmiség osztályába. Azonban ezek száma kétszeresen is nagyobbra tehető, ha meggondoljuk, hogy a fölbirtokosok, köz- és magánhivatalok tisztviselői legnagyobb részben jövedelmük után lettek összeírva.

A gózkazánok — gyári iparunk e fő tényezőinek — száma Gömör megye területén a mult 1884. évben összesen 100 volt és pedig Rimaszombatban 4, a rimaszombati járásban 20, Rozsnjó 5, Dobsinán 4, a rozsnjó járásban 12, Nagyrőczén 1, Jolsván 1, a nagyrőczei járásban 9, a tornallyiban 24, a rimaszécsiben 19; iparágak szerint: gazdasági használatban 50, vasgyárban 24, papirgyárban 4, cellulase gyárban 2, vízemeléshez 6, lakatos műhelyben 2, kőcsiszoló műhelyben 1, gőzmalomban 2, gőzfűrészen 2, üveggyárban 1, szeggyárban 1, bányaműhöz 1, szeszgyárban 1, sodronykötél pályánál 2. Mind e kazánok közül teljesített: azonossági vizsgálat 15-, víznyomási próba 42-, s időszaki szemle 120 esetben.

Föltámadt halott. Alsó-Szélből írják a következő furcsa történetet a Pozsonyv. Lapoknak: E napokban halt meg Pereden K. A. jómódu gazdaember. Az elhunyt egyik oldal-szobában volt kiterítve; a halottvirasztók hat, szintén jómódu gazda pedig eléggé nem ostorozható szokás szerint, a másik szobában virasztottak s — ittak. Mikor már jól teleszították magukat, ugy éjfél tájt kinyiták a halottas szobának ajtaját és fehé-

lepelben benyit rajta a halott. A virasztók félholtra ijedve térdre ereszkednek s a kétségbeesés dermettségével várják a szörnyű következendőket. De a halott csak áll. Áll öt percig, tíz percig, áll negyedórát. Erre azután egyik virasztó némileg neki bátorodva kérdi: „Kisértet mit akarsz?“ És a halott megszólal mély siri hangon: „Imádkozzatok!“ Imádkoznak. „Még egy matyánkot, még egy üdvözlőgyet, még negyven üdvözlőgyet Mariát“ kívánja a rém. — A negyvenedik üdvözlőgyet után a halott esendesen megfordult s kezét telemelve még tíz hiszekegyet parancsolva — eltűnt. A hiszekegyeket is lemorzsolván, embereink neki bátorodva, benyitnak a halotthoz és látják, hogy az meztelenül fekszik a padzaton, de a szekrények, fiókok feltörve, az élestar kiürítve, kolbász, hurka, két oldalas, zsír és liszt, ruhanemű és egyéb érték — eltűnt. — Agyafurttolvajbánda rendezte a halottas komédiát s míg a virasztók a szomszéd szobában imádkoztak, kifosztották a házat és meg is ugrottak szerencsésen.

Uj dohánygyárat építeni szándékozik a kormány Szegeden azon feltétel alatt, ha a szükséges tért a város ingyen átadja, s a szükséges kézi munkaerő jutányosan megszerezhető lesz.

A budapesti lánczhídvám mérséklése s részben eltörlése a főváros hatóságát élénken foglalkoztatja, s valószínű is, hogy a pénzügyminiszter nagyobb mérvű engedményei alapján ez ügy közelebb kedvező megoldást nyerend ugy, hogy folyó év május hó első napjától kezdve már csak a kocsik után fognak hidvámot szedni.

A vállfüző áldozata. A Baselben közelebb tartott nagy tisztú bálban egy fiatal hölgy elalélt s az orvosi segély daczára meg is halt, még pedig, amint megállapították, a szoros vállfüző okozta tüdőszélhűdés következtében. (E—s.)

Országos kiállítás. Az elfogadott bejelentések száma eddig 5844, ebből Budapestre 1108, vagy is 20% esik. Hozzávetőleg — számításba véve az önkényes, vagy az annak idején megejtendő előbírálat következtében várható visszalépéseket — kerek számban 5500-ra lehet becsülni a kiállítók számát, ide nem értve a állatok és több más időleges kiállítókat. Az országos kiállítások között a kiállítói létszám tekintetében Budapestet és szerint csupán az 1880. évi milánói (7846. kiállítóval) és az idei turini kiállítás (12.776 kiállítóval) haladja felül, míg az 1880. évi brüsszeli (5300 k.), az 1882. évi moszkvai (5318 k.), a zürichi (4864 k.), még inkább pedig a nürnbergi (2818 kiállítóval) mögöttünk marad. E—s.

Jelentés és meghívás!

A helybeli közs. elemi fi-iskolában, a félévi nyilvános vizsgák, a következő sorrendben fognak megtartatni:

Január hó 26-án d. e. 9 óratól: hit és erkölestauból minden felekezetnek.

Január hó 27-én d. e. 8—11-ig: az I-ső osztály.

„ „ 27-én d. u. 2—5-ig: a II-ik „

„ „ 28-án d. e. 8—11-ig: a III-ik „

„ „ 28-án d. u. 2—5-ig: a IV. V. VI-ik osztálynak minden tantárgyból; melyre a m. t. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja **az igazgatóság.**

Nyilvános számadás és nyugtázás

a rimaszombati polgári olvasókörenek 1885. évi január 11-én megtartott táncvigalmáról:

Bevétel volt a felülfizetésekkel együtt . . . 151 frt 70 kr.

Kiadás 122 frt 40 kr.

mely levonatván a bevételből, nyeremény lesz . . . 29 frt 30 kr.

A bevételhez felülfizetésekkel járultak: Bodon Lajos 30 kr. Káposztás József 30 kr. Csapó Lajos 30 kr. Stern Mór 30 kr. Eva János 30 kr. Szabó János kriston 30 kr. Ifj. Csapó János 30 kr. Fóris Ferencz 30 kr. Ifj. Kovács István 30 kr. Cseh János 30 kr. Ifj. Koreny Pál 30 kr. Rakottyay Lajos 30 kr. Ifj. Bodzássy József 30 kr. N. N. 30 kr. Naray János 30 kr. N. N. 20 kr. Nagy Gyula 30 kr. Szöllőssy János 60 kr. N. N. 30 kr. Nagy Sándor 30 kr. Lovniczky József 30 kr. Szabó Károly 30 kr. Szabó János erdélyi 90 kr. N. N. 30 kr. Walesák Nándor 30 kr. Lovasanyi Zoltán 30 kr. Tóth Pál 90 kr. Heksch Jakab 30 kr. Heksch Berezi 30 kr. Otravez N. örmester 30 kr. Tóth Gusztáv 90 kr. N. N. 30 kr. Lengyel Pál 30 kr. Gasko Gyula 30 kr. Rábely Miklós 30 kr. Szomor Kálmán 30 kr. Manecz József 30 kr. N. N. 30 kr. Czikora István 30 kr. N. N. 30 kr. Dr. Trajter István 30 kr. Molnár Pál 30 kr. Sziogyártó István 30 kr. Lubik János 30 kr. N. N. 30 kr. Rásky Bertalan 30 kr. Hozelicz József 30 kr. Instítórisz Endre 30 kr. Husek Ferenczné 60 kr. Baeso János 30 kr. Benkovics Gyula 30 kr. Ifj. Török László 30 kr. Kerekes Dezső 30 kr. Dr. Veres Sámuel 30 kr. Benko János 30 kr. Marossy Sándor 30 kr. Szontagh Károly 30 kr. Stech Kálmán 30 kr. Nemecek János 30 kr. Tóth István rézműves 70 krral, melyért fogadják a tisztelt felülfizetők a polgári olvasó-kör hálás köszönetét.

Rimaszombat, 1885. január 15-én.

Fóris Ferencz, egyt. jegyző.

CSARNOK.

A farsang.

Tragikomédia 3 változatban. — Végig leste K. d. V.

Nő. Czukros!

Férj. Édes?

N. Meghívást kaptunk az előkelők báljába!

F. Tudom!

N. Azt hiszem. . . .

F. Most itthon kell maradnunk.

N. De én már toilettemet is megrendeltem.

F. Ugy!?

N. Igen, mert tudtam, hogy nem lesz ellenedre.

F. Ellenkezőleg, ismerve helyzetünket, inkább takarékos-sággal szerezhetél volna nekem örömet!

N. Ah Istenem, csak nem akarsz talán egészen remeteségre kárhözotni?

F. Ilyesmiről szó sem lehet, ismerőseidet elég gyakran fogadod, de beszéljünk megrendeléséről. Szabad-e reménylenem, hogy igényeidet mérsékelted?

N. Az egész számla alig megy 200 forintra.

F. Szép; nem is egy egész havi jövedelmünk, hanem az azután csak beéred?

N. Csupán ékszerekre van még szükségem.

F. De hiszen azok zál

N. Tudom, tudom. Ki fogjuk váltani.

F. Miből és mikor?

N. S te nem tudád ezt holnap előteremteni?

F. Teljes lehetetlen!

N. Lehetetlen, mert nem szeretsz, ha szeretnél, tudnál ál — hál — — do — — do — — zatot — hoz — — hoz — ni.

A szegény férj mit tegyen? elmegy . . . áldozatot hozni.

Anyá. Lám, lám! két meghívó egyszerre. Lilikém, Lili!

Leány. Parancsolsz kedves anyám?

A. Nézd csak! Két meghívó, egyik az előkelők, másik a polgárok báljára; ugy vélem, a választás nem nehéz.

L. Ha nem volna ellenedre jó anyám én egyikbe sem . . .

A. Jelennél meg, de látod az már a mai világban nem megy; hivatásod van; születésed, külsőd, műveltséged jogosítanak arra, hogy te, az én büszkeségem, ragyogj és boldog légy.

L. Nem külsőségben keresem a boldogságot anyám: de ha mégis örvendezni akarsz velem, ugy menjünk a polgári bálba.

A. A polgári bálba? Lili, csak nem komolyan mondd ezt.

L. De igen, ott egyszerű, de őszinte társaságban leszünk, kik nem követelik azt, hogy többet mutassunk, mint amennyivel rendelkezünk; s tudod én a hazug fénytől idegenkedem.

A. Ejh, mit értesz te ahhoz: Egy szó mint száz, az elite bálról el nem maradhatunk, ez elvan határozva, még ma megrendelem öltözékedet.

L. Engedelmeskedem anyám: de engedj, hogy tavalyi ruhámot alakítsam át.

A. Ugyan hova gondolsz? csak nem akarsz magadat nevétségessé tenni.

L. Ha ugy volna is, örömebb viselném, mint a követelők zugolódását, kiknek még élelmünk árával is tartozunk.

A. Erről szót se többet; várjanak!

E szegény leánynak is meg kell hozni az áldozatot.

A bálban.

Nők. Valljuk meg édeseim, hogy a bál kitünően sikerült, a rendezés valami egyszerű. Csak az érthetetlen előttem, hogy engedhet Kárvári akkora fényűzést kifejtteni nejének, mikor az egész világ tudja

— Hát igaz lenne?

— Egészen nyakig

— A Veinstein

— Ah jó estét, jó estét Kárvári ur. Ön a legboldogabb ember volna e föld kerekén, ha most Ugrósy helyén lehetne, ki nejejt mulattatja.

— Asszonyom, ez elismerés nőmre nézve igen lekötelező, de őszintén mondhatom, önkörében kárpótolva érzem magamat, ha e pillanatban rövid időre távoznom nem kellene.

— Hallottátok? Hangja sokkal remegőbb volt, hogy sem nyugodni lehetett volna. Ha — ha — ha.

— Ejh, mit! ott lesz Ugratósy.

Az is igaz! Ha — ha — ha!

Férfiak. Pompás! *pompás! minden várakozást felülmúl. Achill, ez a te érdemed. Gratulálók. Apropos! A füzértánczban Kárváriné lovagja lesz; tedd meg kedvemért, juttasd kezébe a legdíszesebb jelvényt.

— Ugyan bagy bekét, nem láttad-e, hogy minden figyelmem a szép Lili körül összpontosul.

— Mi a manó! csak nem akarsz elbolondítani, mikor egy Ugratósyval gyűlhetik meg a bajod! Ha — ha — ha.

— No csak ne sziszegi. Egyébiránt meg látjuk, ki nevet utoljára.

— Biztosítalak, hogy nem irigylem tőled, főleg ha ezé- lod komoly lenne.

— S ha az lenne?

— Az esetben rettenetes csalódás várna rád, ki bizonyosan elég ügyes körültreintő lenni akkor, midőn maga is válság előtt áll.

— Csendesen, ha erről Veinstein is tudna valamit. —

— Epen csak annyit tudna, mint rólam vagy Kárváriról, Ha — ha — ha.

Bál után.

a kávé mellett.

Híziasszony. Isten hozott, isten hozott édeseim, foglaljatok helyet. Jó hogy jöttök. Már két hét óta kineznek fejgöreséim, nem mozdulhattam el a szobából. Hát mondjátok, csakugyan igaz, hogy az a szerencsétlen Kárvári esődbe került.

Vendég. Biz igaz a! de én bizony nem sajnálom; a feleségo akár csak egy páva, olyan dölyfösen pompázott körülöttünk, anélkül hogy a férje kissé ránczba szedte volna dolgát.

H. De hiszen Ugratósyval nagy barátságban voltak, ez elég gazdag, hogy kisegítse őket.

V. Hát azt hiszed-e, hogy nála fenekig tejfel? Véknyan van már az is! Képzeld, a bál után nem ugyan határozottan, de mégis elég világosan nyilatkozott Lassanfalvinénak Lili eljegyzésére vonatkozólag, mikor egyszerre csak eléjük toppan a végrehajtó, Veinstein követelését biztosítani, s hogy a meglepetés kölesönös legyen, de csak képzeld, az a faragatlan végrehajtó, azon ürügy alatt, hogy lakásán csak ritkaság- képen található ott nyomban kézbesít az udvarlónak is egy 1500 frtos ha—ha—ha de csak képzeld — váltókeresetet!!

H. No erre ugyan nem volt szükségük. De minek is erőlködnek, ha nem telik tőlük?

V. Hát tudod lellem, a divat, a putz, a húság meg az urhatnamság, az hamar elvégzi a magáét. Mert bizony Lili kisasszony is beérhette volna a hét szilva fával. Most már bizony aligha jut ez idén főkötő alá, Igaz, hát ti mennyire vagytok Achillel?

H. Ne is említsd kérlek, ez is csak olyan széllel béltelt gavallér.

V. Csakugyan ezt akartam mondani. Hanem meg kell adni, ügyes, kedves ember; most ála-rezoz bált tervez a jövő hó közepén, és . . . ez is sikerülni fog neki.

H. No ebben nagy mester; mit gondoltok elmenjünk-e?

V. Hogy ne, el bizony; mit mondana a világ, ha mi elmaradnánk.

* E rovat alatt a közérdekű felszólalásokat díjtalanul közöljük, de felelősséggel a beküldő tartozik.

H. De úgy tudom a népkönyha javára ugyanakkorra terveznek valamit.

V. Ejh mit népkönyha! végre is az a sok jótékonyág egész unalmassá válik.

H. Igazad van, hanem e készülődésről egyelőre semmit se közöljünk az öregekkel, sőt egyáltalában ne is tudjanak róla, hogy bevégzett ténnyel számoljanak. Ha—ha—ha.

Attól tartok, hogy ezek is hamar bevégzett ténnyek előtt fognak állani.

Kárvári és neje végképen kiszorult az előkelők soraiból, de ha szegényen is, jól érzi magát; a felesége jobb volt hírnél. Lassanfalvi Lilike pedig bizonyosan boldogabb a szerény polgár oldalán, mint lett volna Ugratósival, ki már ugyanesak sok helyről elugrott.

Történt vala pedig ez innen nem valami messze és nem is olyan régen — — — ha igaz.

Hivatalos közlemények.

Gömörmegeye alispánjától.

302. sz. — A hasznos háziállatok közt a múlt évi december 29-től folyó évi január 3-áig lefolyt héten ragályozás nem történt, járvány nem uralgott, sőt általában betegülési eset elő nem fordult, szarvasmarhára nézve a zár Oláhpatakon fenntartatik.

Rimaszombat, 1885. január 10-én.

alispán helyett
Ujházy, főjegyző.

A rimaszombati kir. tszék elnökétől.

Pályázat.

996. sz. — A vezetésem alatti rimaszombati kir. tszék területén levő nagy-rőcei kir. járásbírósi telekkönyvi osztályánál üresedésbe jött évi 500 frt fizetés és 100 frt lakpénzzel javadalmazott irnoki állomás betöltése czéljából igazságügyi-miniszter ur 6 nagyméltóságának folyó évi december 28-áról 3503/L.M.E. 84. sz. a. kelt rendelete értelmében pályázat nyitatik. Minélfogva felhívtnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajjtják, hogy életkorukat, szakképzettségüket, nyelvismeretüket, s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kéllően bélyegzett folyamodványaikat, jelen hirdetésménynek a hivatalos lapban harmadszori közzétételétől számítandó 4 hét alatt és pedig közhivatalban állók főnökeik útján, hozzám annál bizonyosabban benyujtsák, mert a később beérkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1884. deczemb. 31.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Heti naptár.

	Katholikus	Protestáns	Izraelita
Jan. 18. V.	D. 2 J. sz. n.	D. 2 Piroška	Sevat 2
" 19. H.	Kanut kir.	Márius. Sár	Sevat 3
" 20. K.	Fab. és Seb.	Fab. és Seb.	Sevat 4
" 21. Sz.	Ágnes sz.	Ágnes	Sevat 5
" 22. Cs.	Vinceze vt.	Vinceze	Sevat 6
" 23. P.	B. asz. elj.	Imrike	Sevat 7
" 24. Sz.	Timót vrt.	Timót	Sevat Sab. Bó 8

Napirend:

Minden kedden és pénteken polgári ügyekben, szerdán és esütörökön fe-nyitő ügyekben a helybeli kir. törvényszéknél.

Ugyanest kedden és pénteken a megyei árvászeknél a városi hatóságnál tanácsülés, kivéve az ünnepre eső napokat. Vasárnap, január 18. A helybeli kaszinó évi rendes közgyűlése. Szombaton, január 24. Országos vásár Rimaszécsen. Vasárnap, január 25. Országos vásár Ratkón. Hétfőn január 26. Országos vásár Putnokon.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1885. január hó 17-én tartott hetivásár alkalmával a gabonaművek és kapásnövények következőleg jegyeztettek:

	mmásánként	hektoliterenként
Buza	7.50 6.80	6. — 5.15
Feles	6. — 5.90	4.40 4.34
Rozs	6.10 6. —	4.30 4.20
Arpa	5.90 5.08	4.30 4.20
Zab	6. — 5.80	2.50 2.40
Kukoricza	6. — 5.90	4.15 4.10
Bab	— — —	— — —
Kása	— — —	— — —
Burgonya	— — —	2. — —

Felelős szerkesztő: Rábely Miklós.

Nyilttér. *)

Olesó, de e mellett a legjobb gyógyítás. Nyitra, Magyarország. Igen tisztelt uram! A Brandt Rihard gyógyszerész svájezi labdacsaiból két doboz küldetett hozzám, engedje meg, hogy ezért leghálásabb köszönetemet kifejezzem. En általában a leghálásabb elismerést érzem az ön svájezi labdacsaik hatása iránt, mert már 10 évig szenvedtem emésztési zavarokban, annak daczára, hogy a legjobb orvosok tanácsával éltem. Miután az ön labdacsaiból három dobozzal elfogyasztottam, emésztésem annyira rendbe jött, hogy magam is csodálkoztam rajta s gyomrom is annyira megerősödött, hogy ismét a legjobb étvágyam van. A labdacsokat két hónapig szakadatlanul szedtem. En azt hiszem, jogosan mondhatom, hogy a svájezi labdacso (a gyógyszerárakban 70 kr. kaphatók) csupa egészséges, erős alkotórészekből állanak s az egész szervezetet csak is szongitólág. erősítőleg hatnak. En mind e jó tulajdonságok felől saját magamon szereztem e tapasztalásokat s most azért vagyok oly nagy hálával eltelve, mert ez előtt sok évig nagyon sokat kelle szenvednem. Fodagja e nyilatkozatommal ismételve szives köszönetemet. Öszinte tisztelgése: Zamminer Lina, per Adr. Dr. Kallay. — Ügyelni kell a dobozok czimlapjára, a fehérkeresztre vörös mezőben s Brandt R. névalírására.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Meghívás.

A nagy-rőcei kölesönös segély-szövetkezet f. év február hó 2-án délután 2 órakor, — az alapszabályokban kitűzött ügyek elintése czéljából — saját helyiségeiben tartandó **közgyűlésre** az összes jogosult tagokat tisztelettel meghívja.

Nagy-Rőcén, 1885. január 9-én.

Illavács Sámuel, elnök.

2-3

Jutányos tűzifa.

Alulírottak tisztelettel hozzák Rimaszombat városa és vidéke t. cz. közönségének tudomására, hogy 1885. év január hó 2-től a tamásfali erdőn levő legjobb minőségű

galyfának kubik méterjet 85 krra szállítottuk le.

Venni szándékozók — az összegnek előleges lefizetése mellett — **Gömöri Ede** urnál jelentkezhetnek.

A fának az erdőből kifuvározása naponta eszközölhető,

3-3 **Steiner és Ungár.**

Értesítés.

Van szerecsénk az igen tisztelt építész urakat, nemkülönb a n. é. közönséget értesíteni, hogy a **Putnokon létezett Lefkovits-féle**

épületi-faanyag raktárt

a mai naptól Rimaszombatban és Tornallyán **Lefkovits és Spiepel** név alatt fogjuk tovább vezetni. A midőn ezt köztudomásra hozzuk, felemlitjük, hogy mi azon kellemes helyzetben vagyunk, miszerint minden e szakmába tartozó cikkek raktárunkon a legnagyobb választékban feltalálhatók, s annak jó minőségéről és jutányos árairol t. vevőinket előre is biztosítandjuk.

Rimaszombat, 1885. január 2-én.

3-3 Kiváló tisztelettel
Lefkovits és Spiegel.

Főraktár: Rimaszombat Jánosi-ut a vásártérrel szemben.

Tudomásvétel végett.

Alólírott tisztelettel hozom az érdekelteknek tudomására, hogy a kik **gyermekszülés alkalmával** segélyre szorulnak, sziveskedjenek bármely időben hozzám fordulni, nálam ezt mindenkor feltalálhatják. Előre is biztosítom mindazokat, kik segélyemet igénybe veszik, hogy bánásmódommal teljesen meg lesznek elégedve.

Számos megkeresést elvárva maradtam teljes tisztelettel

Rimaszombat. 1885. január 10.

Komjáthy Frigyesné,
okleveles szülésznő.

2-3

Lakás: Rimasor-uteza, a ref. leányiskola mellett.

Hirdetmény.

5492. sz. — A rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ieso Józsefné** végrehajthatónak **Mazurkovics Erzsébet** férj. **Ruszkay Istvánné** végrehajthatást szenvedő elleni 30 frt 40 kr. tőkekövetelés és jár. iránti vhtási ügyében a rimaszombati kir. tszék területén levő Putnok községben fekvő, a putnoki 15. sz. tjkben foglalt allodialis zsellér házbhelyen épült Mazurkovics Erzsébet férj. Ruszkay Istvánné nevéen álló uj 65. régi 56. számú házra az árverést 490 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy e fennebb megjelölt ingatlan az 1885. február hó 5. napján d. e. 10 órakor Putnokon a község bázisánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 49 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt oवादékképes értékpapírban a kikülfött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir tszék mint tkvi hatóság Rimaszombatban 1884. évi november hó 7-én.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Borárulás nagyban.

Alólírott tisztelettel értesíti Rimaszombat város és vidékének nagyérdemű közönségét, hogy nála a legjobb minőségű, tisztán kezelt **valódi viszontai és apczi vörös bor**, ugyszintén a legjobb izü **fehér bor nagyban** (50 litertől kezdve) a legjutányosabb árak mellett kapható.

Rimaszombat, 1885. január 9.

Burszky Soma.

7-*

Jó mulatságot, igazi nemes élvezetet szerezheth

MINDENKI INGYEN

ha a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

kiadóhivatalához

fordul egy mutatvány-számért, melyet a kiadó kívánatra bárkinek bérmentve megküld.

A legolesőbb, legkedveltebb szépirodalmi lap külön dívatlappal és könyvalaku regény-melléklettel.

Érdekes és válogatott olvasnivalók a legjobb íróktól. — Minden számban pompás képek.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

3-3

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala

Méhner Vilmosnál, Budapest, papnövelde-uteza 8-ik szám.